

עפ"ג 29813/02/14 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

23 מרץ 2014

עפ"ג 29813-02-14 פלוני נ' מדינת

ישראל

לפני:

כב' השופט אברהם טל, אב"ד - סג"נ כב' השופט אברהם יעקב,

סג"נ כב' השופטת קלרה רג'ניאנו

המערער	פלוני
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

נוכחים:

המערער ובאי כוחו עוה"ד ניל סיימון ואיציק שדה

ב"כ המשיבה עו"ד אנה אבידוב

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפה סתם ותקיפת זקן נושא ת"פ 49486-06-13 (בימ"ש השלום ברמלה) ונידון לתקופת מאסר כוללת של 16 חודשים המורכבת מ- 10 חודשים בגין העבירות נושא גזר-הדין והפעלה בחופף ובמצטבר של 8 חודשי מאסר על תנאי שהיו תלויים ועומדים נגדו.

כמו כן, נידון המערער ל- 9 חודשי מאסר על תנאי ו- 5 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר-הדין.

הערעור מכון כלפי חומרת עונש המאסר בפועל וב"כ המערער טוען כי טעה בימ"ש קמא כאשר גזר את עונשו של המערער מבלי לקבוע מהו מתחם הענישה הראוי ומבלי שנתן משקל ראוי למצבו הנפשי של המערער, אשר יומיים לפני האירועים נושא גזר-הדין שוחרר מאשפוז שאושפז בהסכמה.

לטענת ב"כ המערער, נופל המערער בין הכיסאות כאשר לא ניתן לשלב אותו בטיפול של שירות המבחן בשל מצבו הנפשי ואין מקום לטפל בו מבחינה נפשית שכן, כאמור, הוא לא סובל ממחלת נפש עובר לביצוע המעשים אלא סובל

עמוד 1

מתחלואה כפולה, דהיינו, מהתמכרות לסמים ולאכזוהול.

ב"כ המערער טוען כי מדובר בעבירות אלימות מהרף הנמוך ביותר, אשר כוונו כלפי אמו של המערער, והן בוצעו ללא כוונה פלילית אלא בשל מצבו הנפשי.

ב"כ המשיבה מתנגדת להקלה בעונשו של המערער ומצביעה על כך שבמהלך האשפוז האחרון לא התגלתה אצלו מחלת נפש והוא שוחרר ממנה זמן קצר לפני ביצוע המעשים נושא הערעור.

כמו כן היא מצביעה על עברו הפלילי של המערער הכולל עבירות אלימות כלפי אמו ועל העובדה שהוא מכור לסמים ולאכזוהול ואינו נוקט בכל הליך טיפולי על מנת להיגמל מהם.

עיון בגזר-הדין של ביהמ"ש קמא מעלה כי הוא לא התעלם כלל ועיקר מהנתונים המופיעים בתסקיר שירות המבחן ובחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוצגו גם בפניו.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי המערער חוזר ומתנהג באופן חסר גבולות ואלים כלפי בני משפחתו, כאשר התנהגותו לא נובעת ממחלת הנפש אלא בשל היותו מכור לסמים ולאכזוהול.

כך גם עולים הדברים מסיכום חוות הדעת הפסיכיאטרית לפיה התנהגותו של המערער קשורה לדפוס התנהגות ולשתיית אלכוהול ולא נובעת ממחלת נפש.

בימ"ש קמא התייחס בחומרה להתנהגותו האלימה של המערער, גם אם איננה נמצאת ברף העליון של עבירות האלימות, שכן מדובר בהתנהגות אלימה כלפי אמו בת ה- 74 של המערער, כאשר על פי האמור בכתב האישום הוא דחף אותה כאשר הגיע הביתה כשהוא בגילופין, ובעודה יושבת על הספה בעט בידה וברגלה וגרם לה נפיחות ושטפי דם כמתואר בסעיף 4 לכתב האישום.

בימ"ש קמא זקף לחובת המערער, ובצדק, את עברו הפלילי, גם אם התנהגותו האלימה בעבר כוונה כלפי אמו ולא כלפי אחרים.

אמנם בימ"ש קמא לא קבע מתחם ענישה, ובכך טעה כפי שהצביע על כך ב"כ המערער בהסתמך על פסיקת ביהמ"ש העליון בע"פ 6461/11 ו- 2674/13 **יאסין נ' מדינת ישראל ומדינת ישראל נ' טוואש**, ניתן ביום 22.1.14, מפי כב' השופטת ארבל, אך אין בכך כדי לגרום לנו לקבוע כי העונש שהוטל על המערער סוטה ממדיניות הענישה הנהוגה כאשר מדובר בתקיפת בני משפחה, ואיננו מתחשב במידה הראויה בשיקולים לקולא ולחומרה כפי שניתנו על ידי ב"כ הצדדים בפניו ובאשר לשיקולים לקולא, התחשב ביהמ"ש קמא בכל הנימוקים שנטענו בהודעת הערעור.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור.

**ניתן והודע היום כ"א אדר
ב תשע"ד, 23/03/2014
במעמד ב"כ הצדדים
והמערער.**

קלרה רג'יניאנו, שופטת

אברהם יעקב, שופט
סג"נ

אברהם טל, סג"נ
אב"ד